

Personalitats davant la pandèmia

► Persones rellevants de la política i la societat civil de la Catalunya central expliquen quina relació han tingut amb el virus

**A. Valverde/G. Freixenet/
A. Hernández**

■ Tothom té la seva pròpia vivència de la covid. Fins i tot els qui no l'han agafat en tenen la seva pròpia experiència perquè l'han tingut a prop o

han hagut de fer quarantenes per haver estat contactes estrets. Amb aproximadament un terç de la població ja contagiada (els càlculs oscil·len entre el 25% i el 40%), una bona part dels membres de la classe dirigent de la Catalunya central ja han rebut la indesitjable visita del

virus. En molts casos, les seves ocupacions els obliguen a mantenir relacions socials presencials amb moltes persones diferents, i això els posa més en risc de contagi, però, tot i així, n'hi ha que, fins ara, se n'han escapat.

En aquestes dues pàgines, cinc

polítics del món local i cinc responsables d'organitzacions importants de la societat civil expliquen el seu cas personal. Tot i que no formen de cap manera una mostra representativa, dels deu s'han contagiats tres, la qual cosa s'ajusta força a la mitjana general del conjunt de la pobla-

ció. Només un dels cinc representants institucionals ja han passat per la covid, i una de les persones de tota la regió central que més ha viscut la pandèmia des de dins, la responsable de l'ICS, Anna Forcada, també se n'ha escapat. Sempre cal dir, però, un gran 'de moment'.

Marc Aloy
ALCALDE DE MANRESA

«Només he fet una quarantena obligada en la visita al papa Francesc»

ARNAU VALVERDE, MANRESA

■ «Que jo sàpiga, no l'he passat», explica l'alcalde de Manresa, Marc Aloy, justament el mateix dia en què s'ha inoculat la tercera dosi del vacci contra la covid-19. Ho aprofita per elogiar la tasca dels sanitaris: «És imprescindible que els agraïm l'esforç, perquè ho han donat tot».

Aloy és un dels afortunats, cada cop en són menys, que no s'ha contagiats ni ha hagut de fer confinament per contacte estret. L'únic confinament que va fer, recorda, va ser «una quarantena obligada en la visita al papa Francesc a Roma». «Si que l'ha agafat algun familiar, però de forma molt lleu perquè ja estava vacunat», explica el batlle de Manresa sobre els contagis propers.

Aloy va entomar l'alcaldia de Manresa quan la pandèmia ja havia arribat a les nostres vides. Després de dos anys i mig diu que té ganes de normalitat i posa com a exemple un dels seus actes preferits de la festa major. «Em sap greu que un alcalde membre de Xàldiga i que ha estat 15 anys fent el correfoc com jo, en els seus primers dos anys a l'alcaldia l'hagi hagut d'anul·lar», lamenta.

Ivan Sánchez
ALCALDE DE BERGA

«Vaig marxar perquè la meua parella no hagués d'estar tancada»

ARNAU VALVERDE, MANRESA

■ Com tot berguedà, l'alcalde de Berga, Ivan Sánchez, té una cosa al pensament que és poder celebrar una Patum amb normalitat. «Qualsevol persona de Berga té moltes ganes de celebrar una Patum normal, com també d'anar a sopar amb els amics sense por o sense limitacions, i moltes altres coses», explica Sánchez. A més, afegeix que un dels aspectes que lamenta d'haver assumit l'alcaldia en plena pandèmia és no poder viure les tradicions de la ciutat com li agradaria.

Sánchez de moment s'ha escapat del virus, però no dels confinaments. De fet, quan la seva parella va contagiar-se el setembre passat, ell va decidir deixar-li la casa i viure amb els seus pares. «Vaig marxar de casa perquè no hagués d'estar tancada a l'habitació i pogués fer vida més o menys normal a casa», detalla.

«Per a mi el més dur va ser veure patir els avis, que, especialment durant el confinament, són els que ho van passar més malament. Segurament juntament amb els nens», explica Sánchez com una de les situacions més difícils durant la pandèmia.

Josep Caelles
PRESIDENT CONSELL DEL SOLSONÈS

«El confinament em va ajudar a fer un canvi i em vaig aprimar 27 quilos»

ARNAU VALVERDE, MANRESA

■ «Jo de moment no l'he passat ni m'he hagut de confinar, però toco ferro perquè no em toqui», diu el president per delegació del Consell Comarcal del Solsonès, Josep Caelles. En el seu cas, no ha tingut cap cas greu proper.

A més del canvi de vida que va suposar per a tothom la pandèmia, per a Caelles també va representar una oportunitat de fer un canvi a millor. «El confinament em va ajudar a fer un canvi personal i em vaig aprimar 27 quilos. Havia començat una dieta a mitjans de gener i el confinament que va començar al març em va ajudar a evitar trobades socials, centrar-me en la dieta i fer més exercici», detalla Caelles. Explica que durant el confinament feia voltes al voltant de casa seva per fer exercici «com si fos un capítol de Tom i Jerry».

En no tenir casos greus propers, Caelles recorda com un dels moments més difícils el brot a la residència d'avis de Solsona. «Hi havia molta gent que lluitava i la impotència que et generava veure que no s'hi podia fer res va ser una situació molt dura», recorda Caelles.

Albert Piñeira
ALCALDE DE PUIGCERDÀ

«Vaig passar la covid de forma lleu, el més dur va ser confinar-me»

GEMMA FREIXENET, MANRESA

■ L'alcalde de Puigcerdà, Albert Piñeira, va passar la malaltia de la covid-19 el desembre del 2020 de forma prou lleu, «va ser un constipat i res més, podria dir que el més dur de contagiar-me va ser el confinament». Ara, l'alcalde celebra que ja té la pauta de vacunació completa perquè porta la tercera dosi de la vacuna des de fa poc.

Això sí, lamenta la gran dificultat d'aquests dos anys «de crisis entots els sentits: en l'àmbit sanitari, econòmic, social i, sobretot, en la gestió emocional».

Piñeira explica que per a ell els primers mesos van ser molt durs, «cada dia et trobaves reptes nous als quals t'havies d'enfrontar. Com per exemple la cerca i distribució dels EPI per als Centres d'Atenció Primària, les residències i l'hospital».

L'alcalde de Puigcerdà fa èmfasi en el moment més complicat que va viure la Cerdanya: «El tancament del Nadal del 2020, quan hi va haver el confinament de la Cerdanya i el Ripollès. Ens va afectar molt, ja que per a nosaltres és una de les grans temporades turístiques».

Dionís Guiteras
ALCALDE DE MOIÀ

«Jo, ni tampoc els de casa meua, no ens hem contagiats mai de la malaltia»

GEMMA FREIXENET, MANRESA

■ Dionís Guiteras, l'alcalde de Moia, a hores d'ara ja es pot considerar «un cas especial» perquè després de dos anys de pandèmia encara no s'ha contagiats mai, «toco fusta», així com tampoc els de casa seva. «Si que tenim moltes amistats, cosins, companys de feina i coneguts que ho han passat, però nosaltres de moment no hem estat contagiats».

Guiteras explica que, com a alcalde de Moia, ha viscut la pandèmia dividida en dues fases molt significatives. La primera fase la utilitza per referir-se al principi de la covid-19, i ho defineix amb la paraula incertesa. «L'inici de tot això va ser molt dur, no sabíem què estava passant, ni quant duraria, ni com ajudar... La gent s'estava morint i no sabies què fer», recorda preocupat. «La segona fase», tal com ho ha batejat Guiteras, «és aquest segon any i en què encara ens trobem actualment». Ara, el concepte clau ja no és incertesa, sinó el de «frustració». Assegura que «és molt frustrant sobretot en l'àmbit social. S'han de cancel·lar actes, festes, esdeveniments i això entristeix».

Sílvia Gratacòs
PRESIDENTA CAMBRA DE COMERÇ

«Els meus fills ja viuen sols, però la pandèmia els va tornar a casa»

ANNA HERNÁNDEZ. MANRESA

■ Són gairebé dos anys, que per a Sílvia Gratacòs, presidenta de la Cambra de Comerç de Manresa, se li estan fent molt llargs. El sentiment majoritari, com a empresària, diu, és el de l'angoixa.

De coses positives també n'ha trobades. Per exemple, aprendre a treballar remotament des de casa. La covid ha estat molt present a casa seva, també. El seu marit i dos dels seus tres fills es van contagiar de la variant òmicron, però, «per sort, els grans de la casa no el van enganxar i els que sí que ho van fer ho van passar de manera molt lleu, amb confinament domiciliari i sense cap complicació». Gratacòs explica que el seu marit és metge i que «per la seva feina prenia moltes mesures, però això no sempre és determinant».

En definitiva, per a Gratacòs la pandèmia va ser un canvi de vida. Els seus fills ja estaven independitzats, i quan es va produir el confinament total, «van tornar tots a casa i, tot i que va ser divertit perquè vam passar estones molt entretingudes tots junts, passar de ser 2 a ser 6 canvia molt i no sempre va ser fàcil».

Iolanda Segura
PORTAVEU NACIONAL D'USTEC

«Vaig estar confinada però a causa d'una lumbàlgia»

ANNA HERNÁNDEZ. MANRESA

■ Iolanda Segura, portaveu d'USTEC, no s'ha contagiada de la covid i, per tant, no ha hagut de fer cap confinament extra a banda dels obligatoris al principi de la pandèmia. Ara bé, el març del 2020, va haver d'estar tancada a casa uns dies, sense ni tan sols poder aixecar-se, per culpa d'una lumbàlgia. «M'havien de portar el menjar a casa perquè no podia sortir. Era com estar aïllada però no per covid». Al cap de pocs dies, una amiga seva propera també va li va passar el mateix. «Era com una pandèmia paral·lela», diu.

La seva mare, però, no va tenir la mateixa sort. Tot i estar en una residència, va contagiar-se durant les primeres festes de Nadal i no van poder anar a veure-la. «Teniem poques notícies, i això era el pitjor, tot i saber que si no deien gaire cosa era, realment, bon senyal, però et senties molt impotent», lamentava.

El que més ha trobat a faltar durant els temps de confinament i de mesures restrictives és poder tenir un contacte físic amb els seus éssers estimats. El sentiment general que té Segura és cansament.

Josep Sáez
PRESIDENT BAXI MANRESA

«Avui acabo la quarantena, no havia agafat covid mai fins ara»

GEMMA FREIXENET. MANRESA

■ «La pandèmia ens ha canviat la vida en tots els aspectes: personalment i professionalment», comença dient Josep Sáez, president del Baxi Manresa. «Ens ha canviat la forma de com entenem la vida», continua, «i ara que semblava que començava a quedar una mica enrere... aquesta sensena onada ens ha tornat a posar a la mateixa tessitura».

Avui, si tot va bé, Sáez surt de la quarantena, ja que fa uns quants dies es va contagiar de covid-19. «No l'havia agafat mai durant aquests dos anys fins ara, però no m'n'he escapat», i afegeix, «però per sort només l'he passat com un constipat fort i mal de cap els primers dies».

El president del Baxi Manresa assegura que les dues últimes temporades al bàsquet han estat «molt dures». Ho divideix en dos vessants. El primera és el social, «hem estat quasi dues temporades sense públic i per a un club com el nostre no tenir els aficionats al camp es fa difícil». La segona és la repercussió econòmica. «Evidentment, hi ha menys ingressos en tots els sentits, des dels taquillatges fins a la publicitat».

Ruth Guerrero
PRESIDENTA CEMANRESA

«Vaig ser una de les primeres persones a contagiar-me»

GEMMA FREIXENET. MANRESA

■ «Jo puc dir que vaig ser de les primeres persones a contagiar-me de covid-19, perquè ho vaig agafar a l'inici de la pandèmia», diu Ruth Guerrero, la presidenta del CEMANRESA.

«Vam ser tres companys de feina que ho vam agafar i tots tres ens vam trobar molt malament. Encara no n'èrem del tot conscients que teníem coronavirus perquè era tot molt recent, no ho vam saber fins al cap d'una setmana de portar la malaltia a dins». Guerrero explica divertida que amb els altres companys s'escriu dia rere dia per veure com anaven evolucionant, «avui he perdut el gust, avui he perdut l'olfacte, ara estic molt cansada... tot just s'estava descobrint per què ens sortien els símptomes a mesura que sortien per les notícies». Fa una pausa i segueix: «Per sort, tots ho vam passar a casa i és incomparable amb tots aquells que ho han passat a l'hospital, però per a mi va ser una experiència molt dura, unes setmanes molt complicades en general». Guerrero afegeix que, en l'àmbit laboral, ha tingut molta sort perquè sempre ha pogut teletreballar.

Anna Forcada
GERENT ICS CATALUNYA CENTRAL

«Un confinament en un pis de 80 m² i espais compartits és molt difícil»

ARNAU VALVERDE. MANRESA

■ «No he deixat d'anar a treballar cap dia, ni amb els confinaments més intensos», explica la gerent de l'ICS a Catalunya Central, Anna Forcada. L'osonencia afirma que no ha teletreballat cap dia perquè, tot i que la seva feina és de gestió, no ha volgut perdre mai el tracte proper amb els professionals que han estat a primera línia lluitant contra la pandèmia.

Tot i que la covid ha estat al centre de la seva feina, Forcada no s'ha arribat a contagiar, però sí que ha viscut alguna experiència propera de confinament. «No m'he hagut de confinar mai personalment, però sí que he tingut filles confinades», diu Forcada. «Tinc 4 filles i viure un confinament en un pis de 80 m² i amb espais compartits és molt difícil», assegura la gerent de l'ICS, que, reconeix, després d'aquestes experiències, que «entenc la dificultat i la vivència de la gent perquè hi ha coses que no pots acabar de complir al 100%».

Per altra banda, Forcada diu, tot fent broma, que no li hauria anat malament agafar el virus en algun moment «perquè m'hagués baixat el ritme de feina».